

Γέροντος Παΐσιου.

[Πατέρες - Γέροντες](#)

Βρε ευλογημένε μαζί πήγαμε

στην άλλη ζωή και γυρίσαμε»!

Το θαύμα αυτό του Γέροντος Παΐσιου έγινε στον αξιωματικόν της Αστυνομίας κ Άγγελον Χοροζίδην, στην Θεσσαλονίκη, και το διηγείται ο ίδιος :

«Στις 8 Ιουνίου του 1986, εκτελώντας υπηρεσία ασφαλείας, κοντά στο κεντρικό νοσοκομείο Θεσσαλονίκης, τραυματίστηκα με βόμβα «μολότωφ». Έπαθα βαρύτατα τραύματα. Στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, όπου μεταφέρθηκα, με άφησαν, θεωρώντας ότι ο θάνατος ερχόταν σύντομα. Παρέμενα στη ζωή έχοντας χάσει κάθε επαφή με το περιβάλλον. Ο παππούλης, από την πρώτη στιγμή που έλαβε γνώση, είπε : «Θα υποφέρει πολύ, αλλά θα ζήσει».

Μετά από λίγες μέρες ανέκτησα κάποια επαφή. Κάποια ημέρα όμως, αισθάνθηκα να πεθαίνω και είπα στην νοσοκόμα : «Αδελφή, πεθαίνω, πεθαίνω». Άρχισα τότε να ανεβαίνω προς τα πάνω, να βγαίνω από την γη, να κινούμαι ανάμεσα σε αστέρια και στην συνέχεια σε γαλαξίες. Αυτήν την ερμηνεία έδινα εκείνη την στιγμή. Ανέβαινα, ανέβαινα και μπροστά μου πήγαινε ένα φως, κάτι σαν αναμμένη λαμπάδα. Ξαφνικά, το ταξίδι σταμάτησε. Άρχισε αντίστροφη κίνηση και προσγείωση. Βρέθηκα στο νοσοκομείο με τραχειοτομή και γύρω μου γιατροί, να με κοιτάζουν.

Πέντε μήνες μετά, συνάντησα τον παππούλη στην Σουρωτή. Με αγκάλιασε, με φίλησε και άρχισα να του διηγούμαι πώς πέθανα. Με διέκοψε λέγοντας : “Βρέ ευλογημένε, μαζί πήγαμε στην άλλη ζωή και γυρίσαμε. Δεν με έβλεπες ;”. Τότε κατάλαβα τί ήταν το φως, που έβλεπα».

ΣΩΤΗΡΧΟΣ Μ.Π., ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΓΙΟΣ, εκδ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘΗΝΑ 2009, σ. 78.

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca